

Слова Жыцця на кастрычнік 2013

«Нікому нічога не будзьце павінныя, апроч узаемнай любові, бо той, хто любіць бліжняга, выканаў Закон» (Рым 13, 8) (параўн. Лев 19, 18).

У папярэдніх радках свайго паслання (Рым 13, 1-7) св. Павел кажа пра наш доўг адносна грамадзянскай улады (падпарадкаванне, павага, выплата падаткаў і г. д.), падкрэсліваючы, што выкананне гэтага доўгу павінна быць ажыўлена любоўю. Размова ідзе, адным словам, аб доўгу, які лёгка зразумець, які знаёмы нам з практыкі, і калі мы не выконваем яго ў адпаведны тэрмін, то падпадаем пад санкцыі, прадугледжаныя законам.

Зыходзячы з гэтага, святы Павел кажа пра іншы доўг, крыху больш цяжкі для разумення. Гэта доўг, якім - паводле завету, пакінутага нам Езусам, - мы абавязаны кожнаму з нашых бліжніх, і гэтым доўгам ёсць менавіта ўзаемная любоў у яе розных праявах: велікадушнасці, цёплым клопаце, даверы, узаемнай павазе, сумленнасці і г. д. (параўн. Рым 12, 9-12).

Нікому нічога не будзьце павінныя, апроч узаемнай любові, бо той, хто любіць бліжняга, выканаў Закон.

Гэтае Слова Жыцця дазваляе нам зразумець дзве рэчы.

Перш за ўсё, яно прадстаўляе любоў як абавязак, гэта значыць як рэальнасць, да якой ніхто не можа заставацца абыякавым, якой нельга адкінуць, якая нас заахвочвае, стымулюе, не дае нам спакою, ажно пакуль мы не выканаем гэта абавязак.

Хачу сказаць, што любоў адзін да аднаго — гэта не "дадатак", не вынік нашай шчодрасці, ад якой - строга кажучы - мы маглі б сябе звольніць, не падпадаючы пад санкцыі, прадугледжаныя законам. Гэтае Слова Жыцця з націскам патрабуе ад нас любові пад пагрозай здрады нашай хрысціянскай годнасці, таму што мы пакліканы Езусам быць інструментамі Яго любові ў свеце.

Акрамя таго, гэтае Слова кажа нам, што ўзаемная любоў з'яўляецца рухавіком, душой і мэтай, да якой скіраваны ўсе заповедзі.

Гэта вынікае з таго, што, калі мы хочам добра выканаць волю Бога, мы не можам задавальняцца халодным падыходам, прытрымліваючыся толькі літары Яго заповедзяў, але мы заўсёды павінны памятаць пра мэту, якую Бог нам праз іх паказвае. Так, напрыклад, каб добра выконваць сёмую заповедзь, мы не можам толькі пазбягаць крадзяжу, але павінны стала займацца выпраўленнем сацыяльнай несправядлівасці. Толькі такім чынам мы выкажам, што любім нашых бліжніх.

Нікому нічога не будзьце павінныя, апроч узаемнай любові, бо той, хто любіць бліжняга, выканаў Закон.

Як жа нам жыць Словам месяца?

Любоў да бліжняга, якую яно нам прапануе, мае бясконцую колькасць адценняў. Але тут мы затрымаемся ў асноўным на адным, які - як падаецца – цалкам вынікае з гэтага тэксту.

Калі, як кажа святы Павел, узаемная любоў — гэта абавязак, то мы павінны любіць першымі, як гэта рабіў Езус для нас. Будзем жа любіць такою любоўю, якая бярэ на сябе ініцыятыву, якая нічога не чакае, якая не адпраўляе з пустымі рукамі.

Будзем пільна сачыць, каб паступаць менавіта так у гэтым месяцы. Давайце будзем першымі ў любові да кожнага чалавека, якога сустрэнем, да якога патэлефануем альбо напішам, а таксама да тых, з якімі мы жывём. І хай нашая любоў будзе канкрэтнай, здольнай зразумець, прабачыць, хай будзе цяроплівай, даверлівай, трывалай, шчодрай.

І мы ўбачым, што ў нашым духоўным жыцці адбудзецца якасны скачок, не кажучы ўжо пра радасць, якая напоўніць нашыя сэрцы.

К'яра Любіч
надрукавана: „Città Nuova” 1990/15/16, s. 9.